

— Моитѣ сънародници не се плашатъ отъ опасности, когато искатъ да служатъ на науката и да прославятъ отечеството си, отговори капитанинътъ. Ние желаемъ, щото земното кълбо да не представлява на каква загадка за насъ; ето защо, следъ толкова други, ние презрѣхме гнѣва ти“.

— Какъ се казвашъ ти? попита царътъ на ледоветѣ.

— Джонъ Франклинъ.

— Е добре, Франклинъ, азъ се очудвамъ на смѣлостта ти, но не мога да ти простя оскръблението, което ми нанесе, като пристъпи заповѣдта ми. — Приближете се, вие мои вѣрни съюзници: бури, снѣгове, студове, ледове, разрушете кораба на тия чуженци и нека всички загинатъ въ ледоветѣ.

Тая жестока заповѣдъ бѣ изпълнена веднага. Смѣлиятъ капитанинъ и другаритѣ му загинаха срѣдъ ледоветѣ.

По-късно и други моряци отъ южнитѣ страни се опитаха да отидатъ по стѣпкитѣ му, но никой не е могълъ да види отъ близо двореца на царъ Хо. — Царътъ на ледоветѣ остана непобедимъ на полюса си, където никой чужденецъ не е могълъ да проникне.

Тази е най-хубавата приказка, която ескимоситѣ обичатъ да разправятъ. — Тѣхното предсказание обаче се опроверга, защото американскиятъ капитанъ Пири, срѣдъ голѣми опасности, се яви презъ 1909 година предъ царъ Хо и заби знамето на отечеството си надъ самия дворецъ на царя на ледоветѣ.

Следъ него ходи близо до полюса норвежеца Нансенъ. Пътътъ съ корабъ въ ледоветѣ билъ много мъченъ и опасенъ.